

solut Trossag, medens der for Jernbane-administrationens Vedkommende er mere Grundlag, naar den antager, at Takstforhøjelsen ikke i væsentlig Grad vil forringe Trafikken. Jernbaneadministrationen, der dog bestandig arbejder med disse Sager, føler sig overbevist om, at man ved dette Forslag omtrent vil indvinde de 1,800,000, lidt mere eller lidt mindre spiller jo i saa Henseende ikke nogen stor Rolle. Jeg sagde før, og jeg gentager det atter, at 1,800,000 Kr. i Aar og 1,800,000 næste Aar og saa fremdeles bliver dog efterhaanden nogle Millioner. Udskydes Sagen nu, faa vi, hvad enten Kommissionen bliver færdig eller ikke, og hvorledes det saa vil forholde sig bagefter, alligevel ikke de 1,800,000 Kr., før et Aar efter at Kommissionen bliver færdig, og skydes Ordningen ud et Aar, er den Fordel, som et Aar kan give for Statskassen, absolut tabt; Fordelen kommer ikke til Stede før et Aar efter. Jeg beder derfor om, at Forslaget maa blive nøje overvejet. Jeg ønsker ingen politisk Strid om dette Spørgsmaal. Det er et rent og skært Statskasse-Interesse-Spørgsmaal, om hvilket jeg ønsker at komme til en Overenskomst med begge Tingene.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Det glæder mig, at Ministeren ønsker at komme til en Overenskomst med begge Ting om denne Sag. Det er netop ogsaa det, vi ønske. Vi ønske her i denne Sag en Overenskomst med Ministeren og Landstinget. Jeg forudsatte, da jeg først havde Ordet, at den højtærede Minister netop var interesseret i at faa en Overenskomst, for at han ikke den 1ste April skulde staa paa bar Grund, thi det vilde være højst ubehageligt for ham. Det glæder mig, at han ogsaa erkender dette, thi saa er jeg sikker paa, at vi nok komme til et Resultat, og til det Resultat, som jeg har tilraadet at gøre Forsøg paa at naa. Jeg er sikker paa, at Landstinget nok vil enes med os om at faa — ja nu maa jeg jo ikke sige Revisionsfrist — men Gyldigheden af denne Lov forlænget et Aar, thi det synes mig, at Landstinget let kan tiltræde det, da det netop var det Standpunkt, Landstinget indtog i 1898, idet det sagde: Vi ville ingen endelig Ordning have af disse Sager, inden vi faa en fælles Overvejelse ved Hjælp af en Kommission. Derfor er det, jeg glæder mig over Ministerens sidste

forsonlige Udtalelse. Jeg haaber, at naar vi stille Ændringsforslag, vil Ministeren tage imod dem, om ikke just med Glæde — det vil jeg ikke forlange — saa dog med Ro og søge at faa dem gennemførte i Landstinget. Saa faa vi en Lov, og saa have vi udelukket de politiske Hensyn, som ogsaa Ministeren mente, der ingen Grund var til at tage. Vi kunne da benytte denne Lov, og imidlertid se at faa en mindelig Ordning af Sagen, thi vi ere jo alle enige om, at noget maa der gøres i Retning af Revision af vore Jernbanetakster.

Ministeren for offentlige Arbejder (Juvul Rysensteen): Det sidste er jeg ganske enig i, det modsætter jeg mig heller ikke. Det første derimod, at jeg, hvis Folketinget blot og bart udsatte det hele et Aar og derved berøvede Statskassen 1,800,000 Kr., ganske rolig skulde sige til Landstinget: Gaa I blot hen og gør, som Folketinget ønsker — det sker ikke.

J. C. Christensen: Jeg forlanger ikke, at den højtærede Minister skal gøre det med Glæde eller *ganske* roligt. Blot han gør det, er jeg tilfreds.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaaret 1901—1902 til Personer, ansatte i Statens Tjeneste.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Philipson): Jeg skal ikke trætte det høje Ting med mange Udtalelser om det her foreliggende Lovforslag, jeg mener nemlig, at jeg baade med Hensyn til Sagen i Almindelighed og med Hensyn til Enkelt- hederne ganske kan henholde mig til mine Bemærkninger ved Forslagets Fremsættelse her i Tinget. Jeg skal kun med to Ord